

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπουργικὴν μεταβολὴν ἠρωτάτο ἀνωτέρως τις ὑπάλληλος, διατί δὲν ὑπέβαλε καὶ αὐτὸς, μετὰ τῶν ἄλλων του συναδέλφων, τὴν παραίτησίν του.

— Διότι, ἀπήντησεν, ὁ κ. Πρόεδρος μου ἔλεγε πάντοτε ὅτι εἶμαι ἀπαραίτητος καί... δὲν θέλω τόρα νὰ τον διχθεύσω.

Γερμανικὴ εὐφυολογία :

Ὁ κ. ἀνθυπολοχαγὸς στέλλει μετὸν στρατιώτην πρὸς Ἐκείνην μὴ ὑπερμεγέθη ἀνθοδέσμην «μικρὸν δῶρον, τεκμήριον τοῦ μεγάλου του ἔρωτος».

Καὶ ὁ στρατιώτης διαβιβάζει ὡς ἐξῆς τὴν προφορικὴν ἀφιέρωσιν :

— Ὁ κύριος ἀνθυπολοχαγὸς σᾶς στέλλει τὸ μέγαλον αὐτὸ δῶρον, τεκμήριον τοῦ μικροῦ του ἔρωτος.

— Ἦθελα νὰ ἤξευρα — ἔλεγεν ὁ Ἀγαθόπουλος, — κανὲν μέρος, εἰς τὸ ὅποιον νὰ μὴ ἀποθνήσκουν οἱ ἄνθρωποι, διὰ νὰ ὑπάγω ἐκεῖ νὰ τελειώσω τὰς ἡμέρας μου!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ἐν Χαλκίδι, ἀνασκαπτομένου ἀγροῦ τινος πρὸς καλλιέργειαν, ἀνευρέθησαν, κατὰ τὴν Ἀκρόπολιν, τέσσαρες ἀσθεστόκτιστοι θεμελίοι λίθου περὶ ἀλλήλως κείμενοι, ἐντός δὲ τοῦ ἐνὸς τούτων δύο ἀγκυλάματα καλῆς τέχνης ἠκρωτηριασμένα, εἰς τάφος καὶ διάφοροι ἀρχαῖοι λίθοι.

Φιλολογικά

Ὁ Λέων Τολστόϊ, ὁ διάσημος Ῥώσος μυθιστοριογράφος, διαμένων ἤδη ἐν τῇ ἐπαύλει τῆς Γιασάνγια-Πολιάνα καὶ ἐγκαταλείψας πρὸς στιγμὴν τὸ φιλάνθρωπικόν αὐτοῦ ἔργον χάριν τοῦ φιλολογικοῦ, ἀσχολεῖται περὶ τὴν συγγραφὴν νέου μυθιστορήματος, τὸ ὅποιον ἐκδίδεται μετὰ τινὰς ἑβδομάδας.

— Ἐπαينوῦνται τέσσαρα τρυφερά διηγήματα ἐκδοθέντα εἰς ἓν τομιδίον ἐπιγραφόμενον *Contes à ma petite Rose* ὑπὸ Ἀρθουροῦ Detry. Ὁ συγγραφεὺς εἶνε νεώτατος, ὃς ἀκόμη εἰκοσαετής, γνωστός δὲ ἀπὸ τοῦδε ἕκ τινων κριτικῶν αὐτοῦ διαλέξεων καὶ τῶν φιλολογικῆς ἑφημερίδος «*Le coin du feu*», τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἴδρυσεν καὶ ἐκδίδει ἐν Βερδιέρῃ.

— Παρὰ τῷ ἐκδότῃ Charpentier ἐξεδόθησαν ἐν Παρισίῳ εἰς τρεῖς τόμους ὅλα ὅμυ τὰ Ποιήματα τοῦ Catulle Mandés.

— Ἀξιομνημόνευτοι ἐκδόσεις, γενόμεναι ὑπὸ τοῦ Λυγούστου Nauck, τοῦ διασημοῦ ἐλληνιστοῦ, οὐτινος ἀνηγγελάμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τὸν θάνατον, εἶνε ἡ τῆς Ἰλιδος καὶ Ὀδυσσεΐας (1874—79), ἡ τῶν Τραγωδιῶν τοῦ Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου (1867 καὶ 1871), ἡ τῶν Ἀποσπασμάτων τῶν Ἑλλήνων Τραγικῶν (1856 καὶ 1890) καὶ τὸ Δεξικὸν τοῦ Λυπαθιώτου, τὸ λεγόμενον *Lexicon Vindobonense* (1867). Ἄπειρο δὲ εἶνε αἱ ὑπὸ τοῦ Νάουκ γενόμεναι κριτικαὶ διορθώσεις καὶ ἀποκαταστάσεις ἐφημερίων χωρίων ἀρχαίων ἐλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων, τοὺς ὁποίους ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἠρμῆνευσεν ὡς καθ' ἡγήτης ἐν τῇ ἀνωτάτῃ Σχολῇ τῆς Περτρούπολεως.

Ἐπιστημονικά

Ἀπέθανεν ἐν Oosterbeek ὁ πούριδιώτης πρὸ δωδεκαετίας, εἰς τῶν ἐξοχωτέρων ἀνδρῶν τῆς Ὀλλανδίας, ὁ καθηγητὴς Orzoomer, ἐκ Ρότερδάμης, διδάξας φιλοσοφίαν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Οὐτρέχτης καὶ μεγάλως ἐπιδράσας διὰ τῶν συγγραμμάτων του καὶ τῆς διδασκαλίας του ἐπὶ τοῦ νέου ὀλλανδικοῦ πνεύματος. Τὸ θεμελιῶδες τῆς ἐμπειρικῆς φιλοσοφίας του δόγμα ἦτο ὅτι «τὸ πείραμα ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν πηγὴν καὶ σημειοὶ τὸ ἔσχατον ὄριον πάσης ἀνθρωπίνης ἐρεύνης», ἔκαμε δὲ ἀξιόλογον ἐφαρμογὴν τοῦ δόγματος τούτου πρὸς ἐπίλυσιν διαφόρων ζητημάτων ἕκ τε τῆς νομικῆς καὶ τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης.

— Ἐξεδόθησαν αἱ Ἐφαρμογαὶ τῆς Ἐγκληματοκτικῆς Ἀνθρωπολογίας τοῦ Λομπρόζου, ἀποτελοῦσαι τὸν νεώτατον τόμον τῆς «*Βιβλιοθήκης τῆς συγγρόνου φιλοσοφίας*» τοῦ F. Alcan.

— Ἀπέθανεν κατ' αὐτὰς ἐν Μοναχῷ ὁ γδοηκοντούτης ὁ στρατηγὸς Σπρούνερ, δόκιμος μὲν ἱστορικός καὶ δραματικὸς συγγραφεὺς, ἔξοχος δὲ γεωγράφος, ἰννογραφῆσας καὶ συντάξας γεωγραφικοὺς πίνακας ἀπαρμιλλοῦς εἰς τὸ εἶδος τῶν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκρίθειαν καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν κατασκευὴν. Τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Σπρούνερ εἶνε ὁ μέγας ἱστορικός καὶ γεωγραφικὸς ἄτλας περιέχων ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν μεγάλους πίνακας, ἰδιαιτέρως δὲ καὶ ὁ ἱστορικός ἄτλας τῆς Βαυαρίας.

— Ὑπὸ τοῦ δόκτορος Arldige ἰατροῦ ἐν τῷ νοσοκομίῳ τοῦ North-Staffordshire ἐξεδόθη ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ λίαν ἐνδιαφέρουσα καὶ πρωτότυπος Ὑγιεινὴ ἐν ἣ ἐξετάζονται ἀσθένειαι προσιδιᾶζουσαι εἰς ὄρισμένα ἐπαγγέλματα. Ἡ φθίσις καὶ ἡ βρογχίτις μὲ τὰς συνεπείας των, κοινόταται παθήσεις προπύοντες εἰς τὰ βιομηχανικὰ καταστήματα, ἀσχολλοῦσι τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ βιβλίου τοῦ ἀγγλοῦ ἱατροῦ, γέμοντος νέων καὶ περιεργωτάτων παρατηρήσεων.

— Σκέψις γίνεται ὅπως ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τοῦ Σικάγου καταρτισθῇ καὶ Τμηματικὸν Ὑπολόγιον ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ὑποβάλλωνται μὲν ὑπὸ ἐξέτασιν οἱ ἐπισκέπται, ἵνα ἐκ τῶν παρατηρήσεων γίνῃ στατιστικὴ, θὰ δεικνύονται δὲ ὅλα τὰ μέγροι σήμερον ἐν γρήσει ὄργανα τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας.

— Κατὰ τὸν ἀστρονόμον Φλαμμариόν, ποιήσαντα ἐσχάτως τὴν περὶ τούτου ἀνακοίνωσιν ἐν τῇ ἐν Παρισίῳ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν, ἡ ὑπὸ τοῦ Le Verrier ὑπολογισθεῖσα καὶ μέγροι σήμερον παραδεξιμένη διάμετρος τοῦ πλανήτου Ἄρεως εἶνε κατὰ $\frac{1}{6}$ μεγαλητέρα τῆς πραγματικῆς, οὗσης 6,753 χιλιάμετρα.

Κολλιτεχνικά

Ἐπιτυχέστατον ἔργον τοῦ γλύπτου Schaper, ὁ ἀνδρὶς τοῦ ἱστοριογράφου καὶ ποιητοῦ Hoffmann von Fallersleben ἀπεκαλύφθη ἐσχάτως μετ' ἐκτάκτου πομπῆς ἐν τῇ νήσῳ Ἐλγολάνδη.

— Ἀπέθανεν ἐν Μιλάνῳ ὁ περιφανὴς γλύπτης Barsaghi, ἐν Παρισίῳ δὲ ὁ ἀγαλλματοποιὸς Geoffroy de Chaume, ἐπιμέλητης τοῦ Μουσείου τοῦ Τροκαδεροῦ.

Θεατρικά

Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῆς «Ὀμονίας» ἐδιδάχθη διὰ πρώτην φοράν τὸ τελευταῖον κομειδύλλον τοῦ Δ. Κόκκου Ἡ νύφη τοῦ χωριοῦ, κριθὲν καὶ μουσικῶς καὶ φιλολογικῶς κατώτερον τῶν ἄλλων σκηρικῶν ἔργων τοῦ μακαρίτου ποιητοῦ καὶ ἰδίου τῆς Λύρας τοῦ Γέρω-Νικόλα, ἥτις μένει πάντοτε τὸ καλλίτερόν του ἔργον.